

вѣдци и за овчаритѣ изъ планинитѣ вѣлцитѣ сж най-страшнитѣ имъ — вѣчни врагове.

Презъ 1823 год. въ Лифландия, споредъ официални известия, вѣлцитѣ унищожили 15,182 овце, 1,807 крави и бикове, 4,190 свини, 703 кучета, и надъ 2,000 разни други животни. Затова навсѣкжде, изъ по-уреднитѣ европейски държави, избиването на вѣлцитѣ е било голѣмо. Така, въ Германия, Белгия, Дания па и въ др. държави, появи ли се нѣкжде вѣлкъ, веднага се образуватъ вѣоржжени дружини — хайки и вѣлкътъ бива залавянъ или го убивали. По този начинъ сж унищожени съ хиляди вѣлци. Въ Прусия 1819 год. сж били убити 1801 вѣлци.

Въ Русия масово се избиватъ вѣлци, но необятната руска земя имъ създава условия и вѣлчата напасть тамъ е още голѣма.

Вѣлцитѣ сж опасни за човѣка не само, че застрашаватъ добитѣка, но още и съ това, че могатъ да пренасятъ разни болести. Между вѣлцитѣ особенно е разпространена болестъта бѣсъ. Бѣсниятъ вѣлкъ е страшилище, ужасъ, не само за животнитѣ, но и за хората. Бѣсниятъ вѣлкъ е безстрашенъ, напада направо, хапе и разнося заразата на болестъта бѣсъ.

Въ България вѣлцитѣ сжществуватъ още, особенно, изъ голѣмитѣ и гжсти гори на Родопитѣ, Рила, Осогово и Стара планина. Затова и въ насъ вѣлкътъ е преследванъ и убиванъ презъ всѣко време на годината.

Нашитѣ китни гори трѣбва да се изчистатъ отъ кръвожадния вѣлкъ, за да живѣятъ спокойно много други полезни животни каквито сж сърнитѣ, еленитѣ, пѣкъ и домашния добитѣкъ, когато е на паша изъ планинскитѣ ливади.

Край